

Eksempel 305:

Centralperspektiv og værdiperspektiv

– et samarbejde mellem matematik og andre fag i almen studieforbereelse.

Et emneforløb om renæssancen kunne sætte fokus på forholdet mellem individ og samfund. Der kunne tages udgangspunkt i den sorte død og forholdet mellem religion og civilsamfund. Eller vægten kunne lægges på at undersøge baggrunden for de norditalienske bystaters opblomstring og for de nye forestillinger om »den gode og den dårlige regering«. Hovedparten af emneforløbet skulle anvendes til at undersøge spørgsmål som: Hvilken rolle spillede genopdagelsen af antikken og den gryende videnskabelige selvbevidsthed for den kunstneriske udvikling fra værdiperspektiv til centralperspektiv? Hvordan malede man i middelalderen? Hvad prøvede man at fremstille? Hvorfor begyndte ønsket om at gengive det, man ser? Hvilken rolle spillede religionen? Hvordan nåede man frem til en ny malestil, hvorefter det at male i højere grad kom til at handle om at se? Hvilke regler er der for perspektivtegning? At se er også at undersøge verden? Er det naturvidenskab at male? Hvilken rolle spillede ændringen i malekunsten i overgangen fra Aristoteles' verdensbillede til Newtons? Der kunne i emneforløbet arbejdes med billedanalyser, læses primærttekster, ligesom en studietur naturligt kunne indgå.

Deltagende fag kunne være:

Matematik, dansk, billedkunst, religion, italiensk, samfundsfag, historie, oldtidskundskab.

Indhold i matematik:

Et forløb om perspektivgeometri. Evt. med inddragelse af læsning af sider fra Albertis eller andre klassiske fremstillinger af reglerne for at tegne perspektivisk.

Arbejdsformer:

Efter en introduktion fra de deltagende fag arbejdes med projekter. De deltagende fag laver fælles oplæg hertil.